

701.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Sprawiedliwości.

Na podstawie pkt. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r., oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa

z dnia 5 maja 1948 r., w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr. 51, poz. 292 i 293) oraz na podstawie art. 26 ustawy z 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 74), zarządzam co następuje:

I**Postanowienia ogólne.**

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowanie kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Sprawiedliwości zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą“, jej organa „organami kontroli“, zaś osoby powołane do jej wykonywania „inspektorami kontroli“.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp.) Ministerstwa Sprawiedliwości w odróżnieniu od czynności inspekcji wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcję właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z punktem 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV.1948 r. sprawowane są niezależnie od kontroli, zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 3a. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu ministerstwa, nie mogą kontrolować jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi, a przeprowadzane przez nie na zarządzenie władzy administracyjnej w jednostce organizacyjnej tego samego szczebla doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

II.**Organizacja kontroli.**

§ 4. Jako organ kontroli dla całego resortu wymiaru sprawiedliwości tworzy się Samodzielny Wydział Kontroli w Ministerstwie Sprawiedliwości, podległy bezpośrednio Ministrowi.

Minister Sprawiedliwości po uzyskaniu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów oraz w uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, ustala etaty osobowe organów kontroli wewnętrznej (resortowej).

§ 5. Całokształtem kontroli w Ministerstwie Sprawiedliwości w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje naczelnik Samodzielnego Wydziału Kontroli w Ministerstwie Sprawiedliwości, odpowiedzialny przed Ministrem Sprawiedliwości.

§ 6. Do szczególnych obowiązków i uprawnień naczelnika samodzielnego wydziału kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości z tytułu kierownictwa kontroli należą:

- a) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kontrolerskich,
- b) współpraca i bezpośrednie uzgadnianie w sprawach kontroli a szczególnie w sprawie planu i sprawozdawczości kontroli z Najwyższą Izbą Kontroli,
- c) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli (§ 21, 22) co do czasu i przedmiotu kontroli oraz co do wytycznych, podręczników fachowych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości, z uwzględnieniem przepisów specjalnej instrukcji, wydanej przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli (p. 8 Uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV.1948 roku),
- d) sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontrolne,
- e) programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 7. Samodzielny Wydział Kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości prowadzi ewidencję planów kontroli (§ 21) oraz kontroli wykonanych (§ 28).

III.**Zakres działania organów kontroli.**

§ 8. Kontroli podlegają:

- a) wszystkie komórki Ministerstwa Sprawiedliwości oraz jednostki podległe lub nadzorowane (sądy, szkoły prawnicze, zakłady poprawcze),
- b) przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje pozostające pod zarządem Ministerstwa Sprawiedliwości lub jego jednostek organizacyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 9. Minister Sprawiedliwości może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw nie wymienionych w § 8, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 10. Samodzielny Wydział Kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości jest właściwy do wykonywania kontroli wszystkich jednostek organizacyjnych Ministerstwa, Sądów oraz instytucji i zakładów wymienionych w § 8, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa wymagane jest osobne zlecenie Ministra.

§ 11. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek podlegających kontroli (§§ 8, 9 i 10) z punktu widzenia planowości, legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

Z pod zakresu kontroli jest wyłączone orzecznictwo sądów.

§ 12. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrole:

- a) wstępną (czynności zamierzonych),
- b) faktyczną (czynności dokonywanych),
- c) następną (czynności dokonanych).

§ 13. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcja Ministra Sprawiedliwości, wydana zgodnie z punktem 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w odniesieniu do spraw finansowych. Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów.

§ 14. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń, ani orzeczeń z wyjątkiem spraw: nagłych, podlegających kontroli, a niecierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadaniając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczyły. Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 15. Wszystkie sprawy podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz, powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki, oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 16. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odtworzenie.

§ 17. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami, podpisanymi przez naczelnika samodzielnego Wydziału Kontroli.

§ 18. Jednostki, podlegające kontroli i wymienione w § 8 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, aktów, dokumentów itd. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 19. Na żądanie organów kontroli władze i organa Ministerstwa Sprawiedliwości są obowiązane delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości, do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze znawców.

§ 20. Wszystkie departamenty i biura Ministerstwa Sprawiedliwości oraz prezesi sądów apelacyjnych, okręgowych tudzież kierownicy szkół prawniczych, zakładów i innych jednostek, podlegających kontroli samodzielnego Wydziału Kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości, są obowiązani dostarczać temu Wydziałowi, w ustalonej przez niego liczbie egzemplarzy, odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp., dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie uprawnieniami kontroli przewidzianym.

IV.

Planowanie kontroli.

§ 21. Kontrola jest wykonywana planowo, na podstawie okresowych planów kontroli.

§ 22. Minister Sprawiedliwości zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez samodzielny wydział kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków.

Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa (departamentów, biur, samodzielnych wydziałów) oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają kierownikowi organu kontroli swe wnioski do okresowych planów kontroli.

§ 23. Niezależnie od kontroli planowanych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole doraźne a to na zlecenie Ministra Sprawiedliwości.

V.

Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne

§ 24. O wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu władza kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń winna być o tym poczyniona wzmianka w protokole.

§ 25. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego, oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 26. Organa kontroli kierują wnioskami do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej, bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontrolne mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy naczelnej.

§ 27. Wyniki kontroli związane z wykonywaniem budżetu Wydział Kontroli przesyła do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu.

§ 28. Na podstawie wyników kontroli Naczelnik Wydziału Kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości przedstawia Ministrowi sprawozdanie o wynikach każdej poszczególnej czynności kontrolnej, a ponadto kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całokształcie administracji resortu.

VI.

Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 29. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Sprawiedliwości (w szczególności komórkami, załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 30. Organa kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników, jak i pracowników jednostek organizacyjnych Ministerstwa Sprawiedliwości.

Protokoły z tych zjazdów i konferencji winny być przedkładane samodzielnemu wydziałowi Kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 31. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych Ministerstwa Sprawiedliwości biorą udział w konferencjach organizowanych przez kontrolę wewnętrzną w celu skoordynowania działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi.

VII.

Współpraca z kontrolą państwową oraz władzami powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 32. Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

- a) nadsyłanie przez organa kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa, a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur, — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych,
- b) powiadamianie przez organa kontroli w miarę możliwości Delegatur Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie,
- c) udział we wspólnych kontrolach.

Organa Najwyższej Izby Kontroli mogą ponadto zgłaszać właściwym organom kontroli wewnętrznej wnioski o przeprowadzenie kontroli nieprzewidzianych w okresowych planach pracy.

§ 33. 1. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych, bez specjalnego upoważnienia Samodzielnego Wydziału Kontroli.

2. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Samodzielnego Wydziału Kontroli wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymieniane

e władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

VIII.

Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 34. 1. Kontrola wewnętrzna współpracuje z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli, przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli, przeprowadzanej z inicjatywy kontroli wewnętrznej, jeżeli rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia Radzie Narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli, inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać właściwą Radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

2. Organa kontroli wewnętrznej doręczają Radzie Narodowej odpisy protokółów z kontroli, przeprowadzanych na obszarze właściwości terytorialnej Rady Narodowej.

Nie dotyczy to protokółów z kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw przeprowadzonych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej bez udziału przedstawiciela Rady Narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają Prezydium Rad Narodowych o usunięciu uchybień stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

IX.

Powolywanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 35. Naczelnika samodzielnego Wydziału Kontroli powołuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości, Wszystkich kierowników referatów w samodzielnym Wydziale Kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Sprawiedliwości na wniosek naczelnika Samodzielnego Wydziału Kontroli, uzgodniony z Dyrektorem Departamentu Kadry.

§ 36. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują we wszystkich organach kontroli, nie mogą równolegle z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem samodzielnego Wydziału Kontroli Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 37. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażenia zgody na mianowanie i awansowanie urzędników, zgodnie z art. 18 Ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu nadanym Obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z 8.I.1949 r. poz. 72.

X.

Postanowienia końcowe.

§ 38. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**
PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Franciszek Józwiak-Witold
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI **Henryk Świątkowski**

702.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 kwietnia 1949 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Zdrowia oraz urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Zdrowia.

Na podstawie pkt 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r., oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r., w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) oraz na podstawie art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Zdrowia oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Zdrowia zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, jej organa „organami kontroli”, zaś osoby powołane do jej wykonywania „inspektorami kontroli”.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach i t. p.) Min. Zdrowia w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcję właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z pkt. 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 48 r., sprawowane są niezależnie od kontroli, zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 3a. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą kontrolować jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi — a przeprowadzane przez nie na zarządzenie władzy administracyjnej w jednostce organizacyjnej tego samego szczebla doraźne i częściowe dochodzenia nie mają mocy prawnej aktu kontroli.

II. Organizacja kontroli.

§ 4. Tworzy się następujące organa kontroli:

- w Ministerstwie Zdrowia Biuro Kontroli podległe bezpośrednio Ministrowi Zdrowia,
- w P. P. „Polskie Uzdrawiska”. Inspektorat kontroli, podlegający bezpośrednio Dyrektorowi Naczelnemu P. P. U.
- w Państwowym Zakładzie Higieny: Inspektora kontroli, podlegającego bezpośrednio Naczelnemu Dyrektorowi P. Z. H.
- w Państwowym Instytucie Higieny Psychiczej: Inspektora kontroli, podlegającego bezpośrednio Dyrektorowi P. I. H. P.
- w Morskim Urzędzie Zdrowia: Inspektora kontroli, podlegającego bezpośrednio Dyrektorowi Morskiego Urzędu Zdrowia.

Minister Zdrowia, po uzyskaniu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli wewnętrznej (resortowej).

§ 5. Całością kontroli w Ministerstwie Zdrowia w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje Dyrektor Biura Kontroli w Ministerstwie Zdrowia, odpowiedzialny przed Ministrem Zdrowia.

§ 6. Do szczególnych obowiązków i uprawnień dyrektora Biura Kontroli Ministerstwa Zdrowia z tytułu kierownictwa kontroli należą:

- wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kontrolerskich (§ 40),
- współpraca i bezpośrednie uzgadnianie w sprawach kontroli, a szczególnie w sprawie planu i sprawozdawczości kontroli z Najwyższą Izbą Kontroli,
- wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych i t. p. w przedmiocie planowania kontroli, w szczególności celem uniknięcia zbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wytycznych, podręczników fachowych, wzorów i t. p. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości, z uwzględnieniem przepisów specjalnej instrukcji, wydanej przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli (p. 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r.),
- sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontrolne wszystkich stopni,
- prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Zdrowia wykonania określonych czynności kontrolnych,
- programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 7. Biuro Kontroli Ministerstwa Zdrowia prowadzi centralną ewidencję planów kontroli oraz kontroli wykonanych na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych.

§ 7a. Wydziały Zdrowia w Urzędach Wojewódzkich oraz referaty zdrowia w starostwach nie posiadają odrębnych organów kontroli. Kontrolę tę wykonywa wydział (referat) kontroli przy wojewodzie (staroście).

III. Zakres działania organów kontroli.

§ 8. Kontroli podlegają:

- wszystkie komórki Ministerstwa Zdrowia oraz jednostki podległe lub nadzorowane (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa),
- przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje pozostające pod zarządem Ministerstwa Zdrowia lub jego jednostek organizacyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Zdrowia,
- wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonywujące zadania zlecone na rzecz Ministerstwa Zdrowia względnie na rzecz